

§

KANCELARIA SENATU

03980200745512
RPW/3987/2023 P zat.
2023-02-23 rej.

Eugeniusz Szymala

Szczecin, dnia 18 lutego 2023 r.

Senat

Rzeczypospolitej Polskiej
Komisja Praw Człowieka Praworządności i Petycji
Warszawa

znak akt:

(P10- /23)

UZUPEŁNIENIE UZASADNIENIA

petycji z dnia 6 lutego 2023 r.

w sprawie wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą
w celu nowelizacji ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach
z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 504)

W ślad za skierowaną w dniu **6 lutego 2023 r.** petycją w sprawie wyżej oznaczonej – uznałem za stosowne szersze jej uzasadnienie w stosunku do zawartego w tekście przesłanym do Senatu, a to z uwagi na wagę sprawy i możliwy jest odbiór społeczny.

Wskazałem już na to, że w aktualnym **wieku 81+** nie byłem członkiem jakiegokolwiek partii, ale nie wspomniałem o tym, że będąc z wykształcenia prawnikiem - posiadam także status osoby represjonowanej z powodów politycznych w okresie tzw. „komuny”. Moje życie (z przyczyn czysto biologicznych) dobiega już kresu.

Ponad 31 lat temu L M także represjonowany w czasach tzw. „komuny”, w czasie lutowej sejmowej debaty nad potępieniem stanu wojennego - rozszyfrował skrót **PZPR** jako **"płatni zdrajcy, pacholki Rosji"**.

Grupa osób, liderów SLD, wśród których byli m.in. A K L M M B i J J - wystąpiła do sądu z powództwem cywilnym o ochronę ich dób osobistych, jednakże po 11-letnim procesie, bowiem we wrześniu 2003 r. ich roszczenie zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Wskazałem już w mojej petycji na to, że:

- Wikipedia określa PZPR jako **„partię.... kierującą centralnie zarządzaną i zbiurokratyzowaną gospodarką, sprawującą władzę państwową w sposób autorytarny, dążącą do totalitarnego kontrolowania wszystkich sfer życia społecznego,**

- partyjni etatowi funkcjonariusze byli kastą z różnego rodzaju przywilejami.

Ramieniem zbrojnym PZPR były też różnego rodzaju służby i organa represji, min. MSW, w skład którego wchodziła też służba bezpieczeństwa na przestrzeni wielu lat od II WŚ po lipca 1990 r., kiedy została rozwiązana.

W uzasadnieniu petycji zwróciłem też m.in. uwagę na to, że tzw. ustawa dezubekizacyjna, skrzywdziła także wiele niewinnych osób.

Ustawa „dezubekizacyjna – II”, o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin - została przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę podpisana w dniu 29 grudnia 2016 r. i opublikowana w dniu 30 grudnia 2016 r. w Dzienniku Ustaw RP pod pozycją 2270.

W uzasadnieniu tej ustawy (druk sejmowy nr 1061, z którego pochodzą poniższe zdania) – wskazano m.in., że „..... jej celem jest **zniesienie przywilejów emerytalnych związanych z pracą w aparacie bezpieczeństwa PRL przez ustalenie na nowo świadczeń emerytalnych i rentowych osobom pełniącym służbę na rzecz totalitarnego państwa w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r.**” I dalej:

„Mając zatem na uwadze, aby świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego wszystkich funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę na rzecz totalitarnego państwa, zarówno tych pobierających emerytury policyjne, jak i policyjne renty inwalidzkie, a także renty rodzinne po tych funkcjonariuszach, zostały realnie zmniejszone, **należy wprowadzić nowe rozwiązania prawne.....**

W ocenie projektodawcy **konieczne jest ograniczenie przywilejów emerytalnych i rentowych związanych z pracą w aparacie bezpieczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ponieważ nie zasługują one na ochronę prawną przede wszystkim ze względu na powszechne poczucie naruszenia w tym zakresie zasady sprawiedliwości społecznej.** ..... sposób ustalania świadczeń emerytalnych i rentowych,....., jest nie do przyjęcia w stosunku do byłych funkcjonariuszy pełniących służbę na rzecz totalitarnego państwa, a więc w organach i instytucjach, które systemowo naruszały przyrodzone prawa człowieka i rządu prawa.....

Zaproponowane rozwiązania nie mają charakteru represyjnego, nie ustanawiają odpowiedzialności za czyny karalne popełnione w okresie PRL, ani nie zastępują takiej odpowiedzialności, a **jedynie odbierają niestusznie przyznane przywileje.** Nie ma bowiem uzasadnienia dla otrzymywania przez byłych funkcjonariuszy pełniących służbę na rzecz totalitarnego państwa (oraz wdów czy wdowców po nich) świadczeń emerytalnych i rentowych w kwotach rażąco przewyższających średnią wysokość świadczenia wypłacanego w ramach powszechnego systemu emerytalnego.....

Na dzień 31 lipca 1989 r. Służba Bezpieczeństwa liczyła 24.107 funkcjonariuszy”.

Emerytura policyjna – zgodnie z art. 15c.1 pkt. 1 ustawy dezubekizacyjnej - została ustalona na 0% podstawy wymiaru emerytury – za każdy rok służby na rzecz totalitarnego państwa w latach od 22 lipca 1944 r. do 31 lipca 1990 r.

Uzasadnienie projektu odwoływało się na orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który „.....wielokrotnie podkreślał, że **odstąpienie od zasady ochrony praw nabytych jest dopuszczalne, jeżeli przemawiają za tym inne zasady, normy lub wartości konstytucyjne.** .....

- a) Według utrwalonego stanowiska Trybunału Konstytucyjnego zasada ochrony praw nabytych nie ma zastosowania do praw nabytych **niestusznie** lub **niegodziwie**, a także praw niemających oparcia w założeniach obowiązującego w dacie orzekania porządku konstytucyjnego.

b) W ocenie Trybunału, uprzywilejowane prawa emerytalne nabyte przez funkcjonariuszy zostały nabyte niegodziwie. **Nie można bowiem uznać celów i metod działania organów bezpieczeństwa Polski Ludowej za godziwe.** Trybunał stwierdził, że **sz służba w instytucjach i organach państwa, które systemowo naruszały przyrodzone prawa człowieka i rządy prawa nie może w demokratycznym państwie prawnym uzasadniać roszczeń do utrzymania przywilejów uzyskanych przed upadkiem dyktatorskich reżimów.....**

Tak uzyskane przywileje nie podlegają ochronie w demokratycznym porządku prawa krajowego, wspólnotowego i międzynarodowego, ponieważ osoby zwalczające przyrodzone prawa człowieka i narodu oraz podstawowe wolności obywatelskie nie mają prawa podmiotowego, ani tytułu moralnego domagania się utrzymania przywilejów zaopatrzeniowy h za okresy zniewalania dążeń niepodległościowych, wolnościowych i demokratycznych narodu polskiego.

Dlatego też upływ czasu od momentu obalenia reżimu nie powinien być czynnikiem decydującym o niewłaściwości przeprowadzenia tego typu korekty systemu emerytalnego.

Można by zatem stwierdzić, że „wypisz, wymaluj” – te twierdzenia w pełni odnoszą się do partyjnego etatowego aktywu z tego okresu czasu. Z treści petycji i jej uzupełnionego uzasadnienia wynika też bezspornie, że jest ona wnoszona w interesie publicznym, a więc w interesie tych anonimowych milionów Polaków, którzy nie byli w PZPR, a zwłaszcza nie byli jej partyjnymi płatnymi (z uwagi na partyjny etat) – funkcjonariuszami.

Logicznym wydaje się więc twierdzenie, że skoro praw emerytalnych zostali pozbawieni funkcjonariusze SB, którzy byli wykonawcami linii PZPR, to **dlatego w dalszym ciągu mają korzystać z przywilejów etatowi funkcjonariusze tejże PZPR istniejącej do 1990 r.**

Zasadne jest zatem domaganie się, aby ich okres pracy na etacie partyjnym wynosił także 0% podstawy wymiaru emerytury za ten okres czasu, podobnie jak to uchwalono w ustawie dezubekizacyjnej sprzed 6 lat.

Do chwili obecnej żyje **93-letni Pan L M**, który w lutym 1992 r. na sali sejmowej - publicznie rozszyfrował skrót „PZPR”.

Żyją też osoby, które w tym 1992 r. roku wystąpiły przeciwko niemu na drogę sądową o rzekome naruszenie ich dóbr osobistych, przy czym jedną z tych osób jest m.in. aktualny Senator RP. Wyrażam przypuszczenie, że w przypadku ewentualnego głosowania nad nią – powstrzyma się od głosu.

Chciałbym więc mieć nadzieję, że historyczna, już za swojego życia - postać współczesnej Polski, jaką jest Pan L M ^{2/2} – Kawaler Krzyża Wielkiego Orderu Odrodzenia Polski - dożyje jeszcze i doczeka także uchwalenia ustawy, o jakiej mowa w petycji.

Do niniejszego uzupełnienia odnosi się art. 8 ust. 1 ustawy o petycjach.

Proszę uprzejmie o zamieszczenie tekstu uzupełnienia uzasadnienia na stronie internetowej Senatu, jako iż niniejsze rozszerzone uzasadnienie jest częścią mojej petycji z dnia 6 lutego 2023 r. i pozwoli zainteresowanym na zapoznanie się z jej treścią i ocenę jej zasadności, czy też bezzasadności.

Z poważaniem